

Fremtiden opføres, skal følges den Regel, at Kjælderen skal være $2\frac{1}{2}$ Alen i Stedet for, at der er foreslaaet 2 Alen, over Fortouget. Dette er altsaa en ikke ubetydelig Skjærpeelse sammenlignet med Lovforslaget, men da Reglen kun kommer til Anvendelse paa Bygninger, der opføres i Fremtiden, skal jeg ikke gjøre nogen Indsigelse mod dette Forslag. Forslag under Nr. 63 kunde jeg have nogen større Betænelighed ved, men da det er blevet redigeret saaledes, at det kun er, hvor Stadsbygmesteren skønner det nødvendigt, at han kan forlange, at der skal opføres disse Vægge uden om Huset, tror jeg ikke, der er nogen Betænelighed derved, idet et saadant Forlangende jo næppe vil blive stillet, uden at det er meget nødvendigt. — Vædringsforslag under Nr. 64 har jeg ikke Noget at erindre imod. — Hvad derimod Mindretallets Vædringsforslag under Nr. 65 angaar, anser jeg det for at være et meget vidtgaaende Vædringsforslag, som er af den Art, at dets Vedtagelse ganske sikkert vil bevirke, at Lovforslaget ikke kommer ud. Det gaar jo nemlig ud paa ikke alene at forbyde, at Kjældere for Fremtiden, altsaa i nye Bygninger, indrettes til Natteophold for Mennesker men ogsaa paa, at de nuværende Beboelseskjældere efter Udgangen af 1893 ikke længere maa benyttes dertil. Dette Sidste, at nedlægge et Forbud mod, at de nuværende Beboelseskjældere benyttes hertil efter Udgangen af 1893, er efter min Mening et saa overordentligt Indgreb i de nu bestaaende Eiendomsforhold — et Indgreb, som vistnok i mange Tilfælde vil komme til ikke at gaa ud over Eierne alene, men ogsaa vil berøre Panthavere og Andre, som have Interesse i Stederne — at jeg ikke tror, der vil kunne være Tale om at gaa ind paa et saadant Forslag. Jeg tror, at forsaavidt som man tidligere maatte have tænkt sig noget Saadant, hører det til den Slags Ting, som ved nærmere Overveielse af, hvilke indgribende Følger det vil have, dog alligevel ikke vil kunne gaa an. Men selv for nyopførte Eiendommers Bedkommende forekommer det mig ikke, at der er nogen Grund til at forbyde Kjælderes Benyttelse til Beboelse, naar de indrettes i Overensstemmelse med de temmelig strenge Forskrifter, som Byggesloven indeholder herom, og jeg tror navnlig, man tager fejl, naar man tror, at man gjør Smaafolk nogen Tjeneste ved at forbyde Brugten til Beboelse af Kjældere, saavel hvad angaar nuværende som fremtidig opførte Bygninger. Jeg tror, man derved gjør Smaafolk en meget daarlig Tjeneste, thi der er en Mængde Smaaerhverv, som mange

Familier, mange ubemidlede Familier leve af her i Kjøbenhavn, og som bogstavelig ikke kunne drives uden i Kjældere. I det Tilfælde, man vilde forbyde det, vil man i mangfoldige Tilfælde gjøre disse Mennesker ligefrem erhvervsløse; thi i Reglen vilde de ikke formaa at betale den Leie, som maatte forudses af Stueetagen, naar de ville flytte derop, og de Erhverv, her er Tale om, ere i Reglen af den Art, at de ikke kunne drives længere oppe i Huset eller paa Kvisten. Dertil kommer ogsaa, at jeg ikke tror — i det Mindste har man ikke dristet sig til fra de medicinske Autoriteters Side bestemt at udtale det — at der er fort noget virkeligt Bevis for, at Kjælderboliger, naar de iøvrigt ere indrettede i Overensstemmelse med de gjældende Regler, kunne siges at være særlig farlige for Sundheden. Naturligvis kunne Kjælderleiligheder have visse Mangler; undertiden kunne de være noget fugtige, men saa maa det paa den anden Side ogsaa erindres, at de i mange Tilfælde have den Fordel, at de ere lune og saaledes for Beboerne ikke saa sjældent kunne være nok saa gavnlige som Kvister eller lignende Slags Leiligheder. — Dernæst kommer Vædringsforslaget under Nr. 66 til § 42, hvor der er 2 Medlemmer af Udvalget, der ikke ere gaaede med til det stillede Vædringsforslag. Det angaar Spørgsmaalet om, hvorvidt der kan indrettes Kvistleiligheder i Bygninger med over 25 Alens Høide. Udvalgets Flertal foreslaar til Lovforslagets § 42 en Vædring, som vil medføre, at der slet ikke maa indrettes Beboelsesrum paa Loftet i Bygninger af over 25 Alens Høide. Jeg skulde her i det Hele taaget være tilbøjelig til at slutte mig til det Mindretal, som fraraader en saadan Vædring, og det væsentlig i Henhold til de Grunde, som bleve fremsførte af dette Mindretals Ordfører (Wagner). Jeg tror ogsaa, at det vilde hindre en i mange Henseender meget hensigtsmæssig og naturlig Benyttelse af Kvistværelser. Jeg tror ogsaa, at det er et Forslag, som paa ingen Maade kan siges at være til ubemidlede Folks, Smaafolks, Gavn. Først da jeg saa dette Vædringsforslag, troede jeg egentlig, det var Brandhensyn, man her fornemmelig tog, at det var Brandfare, der i Særdeleshed havde bevæget Flertallet til at stille dette Vædringsforslag. Det synes imidlertid ikke at være Tilfældet, og det forekommer mig ogsaa, at naar iøvrigt Nedgangene ere indrettede paa behørig Maade, har dette Hensyn ikke Noget at betynde. Hensynet til Luftsrummet i Byen kan heller ikke spille nogen videre Rolle, da Bygningen i sig selv ikke bliver høiere, fordi der er indrettet Kvistværelser i den. Jeg skulde